

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17C/41/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317216285
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2317216285.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou Hostoveckou, v právnej veci žalobcu (navrhovateľa): M. R., nar. X. X. XXXX, bytom XXX XX A., O. K. XXXX/X, zast.: Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., so sídlom 949 01 Nitra, Farská č. 25, IČO: 36 856 282, proti žalovanému: TRIOS s.r.o., so sídlom 924 01 Galanta, Drevená 766/1, IČO: 31 420 451, zast.: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom 831 06 Bratislava, Kadnárova 83, IČO : 47 232 765, o zaplatenie 185 093,50 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti 163 559,38 eura s príslušenstvom zastavuje.
- II. Súd konanie v časti 20 339,62 eura s príslušenstvom zastavuje pre prekážku litispendencie.
- III. Súd žalobu v časti 1194,50 eura s príslušenstvom zamietá.
- IV. Súd po právoplatnosti tohto rozsudku vracia navrhovateľovi prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., súdny poplatok vo výške 9198,- eur.
- V. Súd priznáva žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej výške súd rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou podanou na súd dňa 11. 7. 2017 domáhal zaplatenia sumy 185 093,50 eura s príslušenstvom - úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne, titulom vyplatenia podielu na zisku obchodnej spoločnosti žalovaného za roky 2004-2010.

2. Svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že žalovaný je obchodnou spoločnosťou, v ktorej je žalobca spoločníkom od jej založenia. Obchodný podiel žalobcu na základnom imaní obchodnej spoločnosti v období od 10. 9. 1992 do 5. 2. 2013 bol 50 % a od 6. 2. 2013 až do súčasnosti, je jeho obchodný podiel 30 %. Na valnom zhromaždení obchodnej spoločnosti žalovaného konanom 17. 12. 2012 bola schválená riadna účtovná závierka za rok 2010 a rozdelenie zisku za rok 2010, schválená riadna účtovná závierka za rok 2011 a rozdelenie straty za rok 2011 a zároveň bolo schválené rozdelenie zisku za predchádzajúce roky 2004 - 2009. Podľa prijatých uznesení žalobcovi patrí podiel na zisku spoločnosti žalovaného takto:

Účtovné obdobie:	Dosiahnutý zisk určený na rozdelenie:	Podiel na zisku v eur:
Rok 2010	67 789,- eur	33 899,- eur
Rok 2009	67 769,- eur	33 884,50 eura
Rok 2008	64 466,- eur	32 233,- eur
Rok 2007	62 492,- eur	31 246,- eur
Rok 2006	38 088,- eur	19 044,- eur
Rok 2005	28 713,- eur	14 356,50 eura
Rok 2004	40 861,- eur	20 430,50 eura
spolu	370 187,- eur	185 093,50 eura

Zisk určený na vyplatenie v sume 185 093,50 eura nebol žalobcovi žalovaným zaplatený, napriek skutočnosti, že žalovaný disponoval v čase schválenie rozdelenia zisku dostatkom finančných prostriedkov na účte a druhý spoločník žalovaného, ktorý je zároveň konateľom žalovaného si jemu prináležiaci podiel na zisku vyplatil. O skutočnosti, že podiel na zisku za toto obdobie prislúchajúci druhému spoločníkovi bol spoločnosťou vyplatený sa žalobca dozvedel na konci roka 2016. Valné zhromaždenie konané dňa 17. 12. 2012 bolo zvolané riadne, zúčastnili sa ho všetci spoločníci a boli na ňom prijaté rozhodnutia v súlade so znením spoločenskej zmluvy o založení obchodnej spoločnosti platnej a účinnej do 17. 12. 2012. Svoj nárok žalobca oprel o ustanovenia § 123 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), pričom Spoločenská zmluva o založení obchodnej spoločnosti neobsahuje bližšie ustanovenia o spôsobe a lehote vyplatenia podielov na zisku spoločníkom. Taktiež nie je dohodnutá lehota, do kedy po schválení zisku a jeho rozdelení má byť podiel na zisku vyplatený. Výzvou z 29. 3. 2017 vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie nezaplátenej sumy schváleného rozdeleného zisku v lehote do 3. 4. 2017. V stanovenej lehote nevyplatený zisk zaplatený nebol, preto sa žalobca domáhal aj úrokov z omeškania s poukazom na § 369 ods. 1, 2 ObZ v spojení s § 1 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril (č. I. 43 spisu) prostredníctvom podaného odporu voči vydanému platobnému rozkazu, ktorý súdu doručil dňa 5. 10. 2017. Potvrdil, že dňa 17. 12. 2012 sa uskutočnilo valné zhromaždenie žalovaného, na ktorom bola schválená riadna účtovná závierka za roky 2010 a 2011 a rozdelený zisk za tieto roky, ako aj rozdelený zisk za roky 2004 - 2009. Ako vyplýva zo zápisnice z bodov 3/ b), bod 5/, 6/, 7/, 8/, 9/ a 10/, prislúchajúci podiel na zisku za roky 2004 - 2009 a za rok 2010 mal byť vyplatený žalobcovi do 31. 12. 2012. Nakoľko medzi žalobcom a žalovaným ide o obchodnoprávny záväzkový vzťah v zmysle § 261 ods. 6 písm. a) ObZ, je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. V zmysle § 391 ods. 1 ObZ, plyní pri právach vymáhateľných na súde premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné. Podľa § 397 ObZ, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky. Z uvedeného je zrejmé, že právo sa na súde mohlo uplatniť najskôr dňa 1. 1. 2013, pričom posledný deň lehoty pripadol na 1. 1. 2017. Žaloba bola doručená konajúcemu súdu až dňa 11. 7. 2017. V prípade, že by v zápisnici nebola určená lehota, do kedy má byť žalobcovi vyplatený zisk, by mohol žalobca ako veriteľ žiadať od klienta vyplatenie pripadajúceho podielu na zisku už na druhý deň po konaní valného zhromaždenia v zmysle § 340 ods. 2 ObZ, nakoľko ObZ neurčuje lehotu na vyplatenie podielu na zisku v spoločnosti s ručením obmedzeným a táto nebola ustanovená ani v spoločenskej zmluve. Aj v tomto prípade by bol nárok premlčaný. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že až koncom roka 2016 sa dozvedel o tom, že druhému spoločníkovi, bol podiel na zisku vyplatený, nakoľko táto skutočnosť nemá vplyv na plynutie, resp. trvanie premlčacej doby. Žalovaný poukázal na rozsudok NS SR, sp. zn. 3Obdo/52/2010 zo dňa 24. 4. 2012, v zmysle ktorého: „Právo na vyplatenie dividendy sa premlčuje v štvorročnej všeobecnej premlčacej dobe...“ a „...premlčaniu podliehajú majetkové práva, ktorých uspokojenie môže byť vynútené súdnou cestou a začiatok premlčacej doby je spojený s okamžikom, kedy sa právo stalo vynúiteľné, splatné. Možnosť uplatnenia práva na súde sa posudzuje objektívne, teda keď vznikla objektívna možnosť podať žalobu, pričom nezáleží na subjektívnej možnosti oprávneného. Z toho treba vyvodiť jednoznačný záver, že pri posudzovaní sa uplatňuje objektívne hľadisko vylučujúce z úvahy akékoľvek subjektívne prekážky účastníkov právneho vzťahu.“ Hoci citované rozhodnutie sa týka akciovej spoločnosti, jasne z neho vyplýva premlčateľnosť majetkových práv spoločníkov v obchodných spoločnostiach. Vzhľadom na vyššie uvedené uplatnil námietku premlčania voči celému uplatnenému nároku žalobcu.

4. Na uvedené podanie reagoval (č. I. 240 spisu) žalobca podaním doručeným súdu dňa 13. 8. 2018 tak, že zásady poctivého obchodného styku sú právne relevantné pri výkone práva. Tu sú kritériom právnej ochrany výkonu práva v tom zmysle, že pokiaľ výkon práva je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, aj keď neporušuje žiadne kogentné ustanovenie zákona, nepožíva právnu ochranu. Tým, že Obchodný zákonník v § 265 všeobecne odkazuje na zásady poctivého obchodného styku, tieto zásady majú v tomto prípade právnu záväznosť. Z uvedeného dôvodu preto nie je možné prisvedčiť námietke premlčania uplatnenej žalovaným.

5. V podaní zo dňa 23. 11. 2018 (č. I. 322 spisu) žalobca navrhol súdu v tomto konaní spojiť z dôvodu hospodárnosti konanie 15C/42/2017 a XXC/XX/XXXX s tým, že konanie 17C bolo začaté skôr a to dňa 23. 6. 2017, konanie 15C začalo dňa 11. 7. 2017.

6. Podaním žalobcu zo dňa 26. 9. 2018 (č. I. 295 spisu), t. j. pred začatím pojednávania, žalobca vzal žalobu čiastočne späť a to vo výške 150 000,- eur s prislúchajúcim príslušenstvom.

7. Podaním žalobcu zo dňa 31. 1. 2019 (č. I. 359 spisu), t. j. po začatí pojednávania, nakoľko dňa 27. 9. 2018 prebehlo vo veci prvé pojednávanie, žalobca vzal žalobu čiastočne späť a to vo výške 13 559,38 eura s prislúchajúcim príslušenstvom (uvedené potvrdil aj na pojednávaní konanom dňa 12. 3. 2019). V tomto podaní zároveň uviedol, že žalobca sa rozhodol, že v konaní 17C si bude uplatňovať nárok na podiel na zisku za rok 2009 (v rozsahu 1194,50 eur) a nárok na podiel na zisku za rok 2010 (v rozsahu 20 339,62 eura). Predmetom konania tak bude zaplatenie sumy 21 534,12 eura s príslušenstvom. Ďalej uviedol, že žalobca v konaní 15C pristúpi k úprave žaloby, ktorá zohľadní uplatnenie nároku na podiel na zisku za rok 2010 v konaní 17C (čiastočné späťvzatie v konaní 15C v rozsahu nároku na podiel na zisku za rok 2010) a k rozšíreniu žaloby v konaní 15C o sumu 150 000,- eur, ktorá bola zaplatená dňa 29. 11. 2016 a v dôsledku ktorej zanikol záväzok najskôr splatný - zodpovedajúci nároku na podiel na zisku za rok 2004 (v celom rozsahu 20 430,50 eura), za rok 2005 (v celom rozsahu 14 356,50 eura), za rok 2006 (v celom rozsahu 19 044,- eur), za rok 2007 (v celom rozsahu 31 246,- eur), za rok 2008 (v celom rozsahu 32 233,- eur), za rok 2009 (čiastočne, v rozsahu 32 690,- eur), nie však nároky uplatnené v konaní 15C (záväzok žalovaného na zaplatenie podielu na zisku za roky 2011 až 2015 žalobcovi zaplatený nebol). Žalobca preto pristúpi v konaní 15C bez zbytočného odkladu k zmene žaloby takým spôsobom, že predmetom konania 15C bude len nárok na podiel na zisku za roky 2011 až 2015, v dôsledku čoho zanikne čo i len potenciálny dôvod na prerušenie konania 15C do skončenia konania 17C.

K námietke premlčania žalobca uviedol, že vo vzťahu k nároku na podiel na zisku za rok 2010 žalobca poukazuje na skutočnosť, že konateľ žalovaného sebe ako fyzickej osobe, ktorá je súčasne spoločníkom žalovaného, svoj podiel na zisku v rozsahu schválenom valným zhromaždením vyplatil, zatiaľ čo žalobcovi ako druhému spoločníkovi žalovaného podiel nevyplatil. Poukázal na to, že Ústavný súd vo svojej judikatúre opakovane konštatoval, že námietka premlčania zásadne dobrým mravom neodporuje; to však nevylučuje výskyt situácií, v ktorých je uplatnenie tejto námietky výrazom zneužitia práva na úkor účastníka, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil, a voči ktorému by za takejto situácie zánik nároku v dôsledku uplynutia premlčacej doby bol neprímerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom ním uplatňovaného práva a s dôvodmi, pre ktoré svoje právo včas neuplatnil (uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 7. 12. 2011, sp.zn. I. ÚS2235/11, uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 21. 9. 2011 sp. zn. I.ÚS 2364/11). Žalobca bol vo veci vyplatenia podielu na zisku dlhodobo zavázaný konateľom žalovaného. Žalobca sa spoliehal na dohodu spoločníkov, že podiel na zisku im bude vyplatený obom naraz, pričom však konateľ žalovaného sebe ako spoločníkovi svoj podiel vyplatil, avšak žalobcovi ako druhému spoločníkovi jeho podiel nevyplatil a o týchto skutočnostiach ho neinformoval. Žalobca sa o uvedených skutočnostiach dozvedel až s odstupom času. Vo vzťahu k nároku na podiel na zisku za rok 2010 žalobca poukazuje na skutočnosť, že nárok žalobcu na podiel na zisku za rok 2010 bol uznaný rozhodnutím valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 20. 11. 2016. V bode 4 valné zhromaždenie (ďalej VZ) žalovaného konštatuje rozdelenie zisku vo výške 67 798,72 eura za rok 2010, pričom podiel žalobcu predstavuje sumu 20 339,62 eura, čo zodpovedá obchodnému podielu žalobcu vo výške 30%. Nakoľko valné zhromaždenie žalovaného schválilo rozdelenie zisku vo výške 67 798,- eur za rok 2010 už v roku 2012 na svojom zasadnutí zo dňa 17. 12. 2012, pričom nárok na podiel na zisku sa stal splatným dňom 31. 12. 2012, má rozhodnutie VZ z r. 2016 vo vzťahu k uplatnenému nároku význam spočívajúci v uznaní záväzku voči žalobcovi v rozsahu reflektujúcom skutočnosť, že v roku 2013 sa obchodný podiel žalobcu zmenil z 50 % na 30%. Nárok na podiel na zisku za rok 2010 v pôvodnom rozsahu 33 899,- eur sa v dôsledku prevodu časti obchodného podielu žalobcu, ku ktorému došlo v roku 2013, zmenil na 20 339,40 eura. Z úkonov žalovaného ako aj z jeho vyjadrení je zrejmé, že nárok žalobcu na podiel na zisku za rok 2010 do konania VZ v r. 2016 uspokojený nebol. Táto skutočnosť v konaní nie je sporná. Vo vzťahu k nároku žalobcu na podiel na zisku za rok 2010 je uznesenie VZ z r. 2016 k bodu 4 právnym úkonom, ktorý je uznaním záväzku žalovaného vo vzťahu k žalobcovi, v zmysle § 323 ods.1 ObZ. Z uvedeného vyplýva, že záväzok žalovaného na zaplatenie podielu na zisku za rok 2010 žalobcovi ku dňu 20. 11. 2016 v rozsahu 20 339,40 eura trval, čo uznal svojím podpisom konateľ žalovaného ako predseda VZ v r. 2016. VZ z r. 2016 nie je právnym úkonom, ktorý by vo vzťahu k rozdeleniu zisku za rok 2010 zakladal nový právny nárok, ide o potvrdenie právneho nároku, ktorý vznikol na základe VZ z r. 2012.

8. Právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty

sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). K žalobe je potrebné doložiť všetky listinné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v žalobe. Preto súd nemôže vyzývať (s poukazom na dodržiavanie zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti strán) stranu na preukázanie svojich tvrdení, a pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo strana v konaní preukáže a to ku dňu, kedy rozhoduje. Tu súd poukazuje aj na to, že na dôkazy predložené po vyhlásení rozsudku nie je možné prihliadať.

9. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

10. Súd dáva do pozornosti, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva slobôd nepatrí dožadovať sa stranou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

11. Súd sa oboznámil s obsahom spisu a listinnými dôkazmi v ňom založených - zápisnice z rokovania Valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 17. 12. 2012 (č. I. 6 spisu) a 20. 11. 2016 (č. I. 280 spisu), Spoločenská zmluva žalovaného, vyjadrenia strán sporu, oboznámil sa lustráciou s obsahom spisu tunajšieho súdu 15C/42/2017 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

12. V prvom rade sa súd procesne musel vypoariadať s návrhom žalobcu na spojenie vecí vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 15C/42/2017 a XXC/XX/XXXX. Súd dospel k záveru, že žalobca nesprávne podal návrh na spojenie vecí podľa § 166 CSP, nakoľko žalobca vychádzal z nesprávnych údajov, ktoré uviedol vo svojom podaní, pretože obe konania začali dňa 11. 7. 2017, avšak konanie 15C začalo o 10:44:35 hod. a konanie 17C začalo ako druhé o 10:47:25 hod., to znamená, že v konaní 17C nemôže dôjsť k spojeniu vecí tak, ako to žiadal žalobca.

13. Výrokom I. došlo k čiastočnému zastaveniu konania vo výške 163 559,38 eura s príslušenstvom na základe podaní žalobcu ako sú uvedené v bodoch 6. a 7. tohto odôvodnenia s poukazom na § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP.

14. Podľa § 145 ods. 2 CSP, Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Žalovaný súhlasil s druhým čiastočným späťvzatím, ku ktorému došlo po začatí pojednávania, čo má vplyv aj na vrátenie súdneho poplatku. Žalobca, ktorý podal žalobu, má právo s ňou disponovať, t. j. môže ju za konania vziať aj späť, či už celkom, alebo len sčasti. Ak už žalobca žalobu zobral späť, toto späťvzatie nemožno odvolať. Pri čiastočnom späťvzatí súd zastaví konanie len v tejto časti. Ak súd rozhoduje podľa § 145 ods. 2 druhej vety CSP, teda v rozhodnutí vo veci samej rozhoduje o čiastočnom späťvzatí, ktoré bolo urobené pred rozhodnutím vo veci samej, súd neuvádza osobitný výrok o nároku na náhradu trov týkajúcom sa zastavenej časti konania, keďže pomer úspechu a procesného zavinenia na zastavení konania sa určuje vo vzťahu k celému predmetu konania. Vzhľadom na uvedené súd konanie v časti 163 559,38 eura s príslušenstvom zastavil, pričom pre účely vrátenia súdneho poplatku súd vychádzal len zo sumy 150 000,- eur, v ktorej časti bola žaloba vzatá späť pred prvým pojednávaním.

16. Výrokom II. došlo k čiastočnému zastaveniu konania vo výške 20 339,62 eura s príslušenstvom na základe prekážky litispencie. Vzhľadom k tomu sa súd potom nezaoberal účinkami prijatého

uznesenia na valnom zhromaždení konanom dňa 20. 11. 2016 (ohľadne prerozdelenia zisku za rok 2010).

17. Podľa § 159 CSP, Začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

18. Konanie sa začína doručením žaloby. Začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Inak povedané, nemôže o tom istom spore (napr. o spore rovnakého žalobcu a žalovaného o zaplatenie rovnakej sumy) súčasne prebiehať viac súdnych konaní a prednosť má to konanie, ktoré začalo skôr. Prekážka začatého konania, tzv. prekážka litispendencie, je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, ktorý má za následok zastavenie konania. Ak teda už na súde (ktoromkoľvek) prebieha konanie tých istých strán, týkajúce sa tej istej právnej veci (totožnosť predmetu konania a skutkových okolností, z ktorých sa nárok vyvodzuje), súd konanie, ktoré začalo na základe neskôr podanej žaloby, zastaví. Totožnosť predmetu konania je totožnosť nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu či skutkového deja. O tie isté strany ide aj vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu v opačnom procesnom postavení, a tiež vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia strán. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t.j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode). Podmienky totožnosti strán a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. októbra 2011, sp. zn. 5 Cdo 280/2010).

19. Ako vyplýva z bodu 12. tohto odôvodnenia, konanie 15C/42/2017 začalo skôr, pričom konanie prebieha medzi tými istými stranami sporu ako v konaní XXC/XX/XXXX, predmetom konania sú tie isté skutkové tvrdenia a najmä - vyplatenie m. i. aj podielu zo zisku za rok 2010 vo výške 20 339,62 eura. Zodpovedá pravde, že žalobca v konaní 15C podal podanie, a to dňa 20. 2. 2019, ktorým žalobu čiastočne vzal späť v časti vyplatenia podielu zo zisku za rok 2010, avšak o tomto podaní nebolo do dňa rozhodnutia súdu v konaní XXC/XX/XXXX rozhodnuté, navyše konanie 15C je prerušené do právoplatného skončenia konania XXC/XX/XXXX práve z dôvodu duplicitného uplatnenia vyplatenia podielu na zisku za rok 2010. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že predmetom konania 15C je ku dňu 12. 3. 2019, t. j. ku dňu rozhodnutia súdu v tomto prejednávanom prípade, aj vyplatenie podielu na zisku žalovaného za rok 2010, čo tvorí prekážku litispendencie, preto súd musel v tejto časti konanie zastaviť s poukazom na § 159 CSP.

20. Vzhľadom na zastavenie konania podľa výrokov I. a II. súd potom výrokom IV. vrátil žalobcovi (navrhovateľovi) súdny poplatok vo výške 9198,- eur. O vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi súd rozhodol s poukazom na § 11 ods. 3 a 4 zák. č. 71/1992 Zb. v spojení s § 11 ods. 6 cit. zák.

21. Podľa § 11 ods. 3 veta prvá a ods. 4 veta prvá cit. zák., (3) Poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

(4) Okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura.

Podľa § 11 ods. 6 písm. b/ cit. zák., Orgány uvedené v § 3, ktoré sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku prevádzkovateľovi systému, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku; ak orgán štátnej správy súdov alebo orgán prokuratúry nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

Podľa § 11 ods. 11 cit. zák., Poplatok, ktorý sa má vrátiť podľa odsekov 4, 7 až 9 sa zaokrúhli na eurocenty nahor.

22. Žalobca po podaní žaloby zaplatil súdny poplatok vo výške 11 105,50 eura. Súd v danom prípade vracia súdny poplatok zo sumy 150 000,- eur (po čiastočnom späťvzati žaloby pred začatím pojednávania) a zo sumy 20 339,62 eura (zastavenie pre litispendenciu), t. j. 170 339,62 eura. S poukazom na § 7 ods. 11 a § 7a písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb., je súdny poplatok z takto určenej sumy 10 220,- eur, ktorý sa krátený o 1 %, t. j. vo výške 9198,- eur, vracia žalobcovi podľa § 11 ods. 6 cit. zák. prostredníctvom prevádzkovateľa centrálneho systému evidencie poplatkov. Keďže Okresný súd Galanta podpísal zmluvu so Slovenskou poštou a.s., o zapojení do centrálneho systému evidencie poplatkov a to dňa 3. 11. 2014, príslušným na vrátenie súdneho poplatku je preto prevádzkovateľ centrálneho systému evidencie poplatkov - Slovenská pošta, a.s.

23. Predmetom konania tak zostalo zaplatenie sumy 1194,50 eura ako časť nezaplateného podielu na zisku za rok 2009. Niet pochyb, že v danom prípade sa jedná o obchodnoprávny záväzkový vzťah v zmysle § 261 ods. 6 písm. a) ObZ, a preto je naň potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka.

24. Podľa § 387 ods. 1 a 2 ObZ, (1) Právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. (2) Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

Podľa § 388 ods. 1 ObZ, Premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 391 ods. 1 ObZ, Pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 392 ods. 1 ObZ, Pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti).

Podľa § 397 ObZ, Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 125 ods. 1 písm. b/ ObZ, Valné zhromaždenie spoločníkov je najvyšším orgánom spoločnosti. Do jeho pôsobnosti patrí: schvaľovanie riadnej individuálnej účtovnej závierky a mimoriadnej individuálnej účtovnej závierky a rozhodnutie o rozdelení zisku alebo úhrade strát.

25. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že na valnom zhromaždení žalovaného konaného dňa 17. 12. 2012 bolo schválené rozhodnutie o rozdelení zisku, m. i. aj za rok 2009. Podiel na zisku mal byť žalobcovi vyplatený do 31. 12. 2012. Z uvedeného je zrejmé, že právo žalobcu sa na súde mohlo uplatniť najskôr dňa 1. 1. 2013, pričom posledný deň premlčacej doby (nie lehoty ako uviedol žalovaný!) pripadol na 1. 1. 2017. Žaloba bola doručená tunajšiemu súdu až dňa 11. 7. 2017. V prípade, že by v zápisnici z valného zhromaždenia nebola určená lehota, do kedy má byť žalobcovi vyplatený zisk, by mohol žalobca ako veriteľ žiadať od klienta vyplatenie pripadajúceho podielu na zisku už na druhý deň po konaní valného zhromaždenia (t. j. dňa 18. 12. 2012) v zmysle § 340 ods. 2 ObZ (Ak čas plnenia nie je v zmluve určený, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie záväzku ihneď po uzavretí zmluvy a dlžník je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.), nakoľko ObZ neurčuje lehotu na vyplatenie podielu na zisku v spoločnosti s ručením obmedzeným a táto nebola ustanovená ani v spoločenskej zmluve žalovaného. Aj v tomto prípade by bol nárok premlčaný a to dňom 19. 12. 2016, nakoľko žalobu by mohol žalobca podať už 19. 12. 2012. Súd sa plne stotožňuje s právnou argumentáciou žalovaného, keď uviedol, že neobstojí tvrdenie žalobcu, že až koncom roka 2016 sa dozvedel o tom, že druhému spoločníkovi bol podiel na zisku vyplatený, nakoľko táto skutočnosť nemá vplyv na plynutie, resp. trvanie premlčacej doby. Rovnako sa súd stotožňuje aj s judikatúrou, na ktorú v tejto súvislosti žalovaný poukázal (rozsudok NS SR, sp. zn. 3Obdo/52/2010 zo dňa 24. 4. 2012). Potom s poukazom na vznesenú námietku premlčania súd nemohol žalobcovi priznať právo na zaplatenie sumy 1194,50 eura, ako to vyplýva z výroku III. a žalobu v tejto časti preto zamietol.

26. Vzhľadom na uvedené súd vo veci rozhodol tak, ako to vyplýva z enunciatu, nakoľko po vykonanom dokazovaní súd dospel k jednoznačnému záveru, že žaloba bola v celosti podaná nedôvodne.

27. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t. j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. V danom prípade je potrebné konštatovať, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania, keď žaloval zaplatenie sumy 163 559,38 eura, ktorú žalobu v tejto časti vzal späť bez toho, že by to bola reakcia na správanie žalovaného a rovnako tak aj zavinil zastavenie konania pre prekážku litispendencie, keďže sumu 20 339,62 eura s príslušenstvom si uplatnil aj v skôr začatom konaní na tunajšom súde vedenom pod sp. zn. 15C/42/2017. V zostávajúcej časti bol žalobca neúspešný ako to vyplýva z bodu 25. tohto odôvodnenia.

28. Keďže žalovaný bol v konaní plne úspešný a nezavinil zastavenie konania, vznikol mu nárok na náhradu trov konania v plnej výške voči neúspešnej strane - žalobcovi. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

Podľa § 372 CSP v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.